

شرکت راهسازی و ساختمانی
۱۱۵

خبرنامه داخلی
شماره نوزدهم: بهار ۱۳۹۹

فهرست

- آغاز به کار پروژه های عمرانی شرکت راهسازی و ساختمانی ۱۱۵
- جزئیات اجرای طرح ملی انتقال آب خلیج فارس به صنایع جنوب شرق کشور
- کرونا و توقف پروژه های عمرانی
- بازدید از پروژه صاروج پارس
- جاده سنگ فرس سیاه کوه، شاهکار راهسازی دوران صفویه
- معرفی اسطوره های معماری ایران

COVID-19
CORONAVIRUS DISEASE 2019

نمونه گیری جهت
تست الیزا

دوره های آموزشی

معاینه بالینی

115 CONSTRUCTION CO
شرکت راهسازی و ساختمانی 115

حفظ سلامتی و ایمنی کارکنان اولویت اول ماست

پروژه قطعه دوم خط انتقال آب از خلیج فارس
(حدفاصل گل گهر تا مس سرچشمه)

با حفظ سلامت کارکنان و مراقبت شدید از آنان عملیات اجرایی را آغاز
خواهیم کرد، با رعایت پروتکل های سه گانه و انجام آزمایشات کامل کرونا
(RT-PCR, IgG, IgM) و معاینات بالینی

INVEST IN HEALTH BUILD A SAFER FUTURE

انجام آزمایشات RT-PCR, IgG, IgM

شرکت تامین و انتقال آب خلیج فارس

آغاز به کار پروژه های عمرانی با تدوین پروتکل های سه گانه و انجام آزمایشات کامل کرونا و معاینات بالینی

جزئیات اجرای طرح ملی انتقال آب خلیج فارس به صنایع جنوب شرق کشور سه ماهه اول سال ۹۹ با رعایت کلیه الزامات پروتکل های سه گانه و انجام آزمایشات کامل کرونا و معاینات بالینی

عملیات اجرایی سه ماهه بهار ۹۹ در ایستگاه ها:

۱- پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه چهار ایستگاه در سه ماه بهار ۱۰.۹۲ درصد و پیشرفت تجمعی کل نیز تاکنون ۵۹.۳۴ درصد می باشد

۲- پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه ایستگاه شماره یک در سه ماه بهار ۱۴.۷۹ درصد و پیشرفت تجمعی کل تاکنون ۵۰.۷۵ درصد می باشد

۱-۲- پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه پمپاژ شماره یک در سه ماه بهار ۱۴.۳۹ درصد و پیشرفت تجمعی کل تاکنون ۹۴.۴۹ درصد می باشد

۲-۲- پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه مخزن شماره یک در سه ماه بهار ۲۸.۵۳ درصد و پیشرفت تجمعی کل تاکنون ۷۰.۳۴ درصد می باشد

۳-۲- پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه حوضچه های ایستگاه شماره یک در سه ماه بهار ۱۷.۱۴ درصد و پیشرفت کل تاکنون ۳۹.۳۰ درصد می باشد

۴-۲- پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه ساختمان های ایستگاه شماره یک در سه ماه بهار صفر درصد و پیشرفت کل تاکنون صفر درصد می باشد

۳- پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه ایستگاه شماره دو در سه ماه بهار ۶.۰۵ درصد و پیشرفت تجمعی کل تاکنون ۵۹.۴۶ درصد می باشد

۱-۳- پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه پمپاژ شماره دو در سه ماه بهار ۵.۱۷ درصد و پیشرفت تجمعی کل تاکنون ۹۲.۷۷ درصد می باشد

۲-۳- پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه مخزن شماره دو در سه ماه بهار ۴.۴۶ درصد و پیشرفت تجمعی کل تاکنون ۹۵.۶۵ درصد می باشد

۳-۳- پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه حوضچه های ایستگاه شماره دو در سه ماه بهار ۱۹.۷۹ درصد و پیشرفت کل تاکنون ۲۹.۹۰ درصد می باشد

۴-۳- پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه ساختمان های ایستگاه شماره دو در سه ماه بهار صفر درصد و پیشرفت کل تاکنون صفر درصد می باشد

۴- پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه ایستگاه شماره سه در سه ماه بهار ۱۲.۲۶ درصد و پیشرفت تجمعی کل تاکنون ۶۱.۲۹ درصد می باشد

۱-۴- پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه پمپاژ شماره سه در سه ماه بهار ۷.۰۸ درصد و پیشرفت تجمعی کل تاکنون ۹۶.۲۰ درصد می باشد

۲-۴- پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه مخزن شماره سه در سه ماه بهار ۰.۹۹ درصد و پیشرفت تجمعی کل تاکنون ۹۳.۳۹ درصد می باشد

۳-۴- پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه حوضچه های ایستگاه شماره سه در سه ماه بهار ۳۱.۹۶ درصد و پیشرفت کل تاکنون ۷۰.۱۰ درصد می باشد

۴-۴- پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه ساختمان های ایستگاه شماره سه در سه ماه بهار ۵.۵۰ درصد و پیشرفت کل تاکنون ۳۲.۶۴ درصد می باشد

۵- پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه ایستگاه شماره چهار در سه ماه بهار ۱۶.۷۴ درصد و پیشرفت تجمعی کل تاکنون ۶۵.۷۴ درصد می باشد

۱-۵- پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه پمپاژ شماره چهار در سه ماه بهار ۳.۰۹ درصد و پیشرفت تجمعی کل تاکنون ۹۲.۸۰ درصد می باشد

۲-۵- پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه مخزن شماره چهار در سه ماه بهار ۹.۰۵ درصد و پیشرفت تجمعی کل تاکنون ۹۱.۵۱ درصد می باشد

۳-۵- پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه حوضچه های ایستگاه شماره چهار در سه ماه بهار ۱۶.۵۶ درصد و پیشرفت کل تاکنون ۵۱.۹۸ درصد می باشد

۴-۵- پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه ساختمان های ایستگاه شماره چهار در سه ماه بهار صفر درصد و پیشرفت کل تاکنون صفر درصد می باشد

عملیات اجرای سه ماهه بهار ۹۹ در خط انتقال آب:

۱- پیشرفت عملیات اجرایی خط انتقال آب در سه ماه بهار ۲.۲۶ درصد و پیشرفت تجمعی کل نیز تاکنون ۹۰.۶۹ درصد می باشد

جزئیات اجرای طرح ملی انتقال آب خلیج فارس به صنایع جنوب شرق کشور

شرح عملیات اجرای ایستگاه های پمپاژ و مخازن پروژه خط انتقال آب خلیج فارس به صنایع جنوب شرق کشور (قطعه دوم)				
ردیف	شرح عملیات	واحد	مقدار کارکرد طی سه ماه اخیر	مقدار کارکرد تجمعی تاکنون
۱	آرماتوربندی	تن	۳۱۹	۲۱۹۴
۲	قالب بندی	متر مربع	۱۰۵۴۱	۵۰۳۸۱
۳	بتن ریزی	متر مکعب	۵۷۳۶	۳۸۷۹۴

شرح عملیات اجرای طول کل خط پروژه خط انتقال آب خلیج فارس به صنایع جنوب شرق کشور (قطعه دوم)				
ردیف	شرح عملیات	واحد	مقدار کارکرد طی سه ماه اخیر	مقدار کارکرد تجمعی تاکنون
۱	حفاری و ریگلاژ کانال	متر طول	۲۲۴۶	۱۴۸۸۱۵
۲	دیو و ریسه	متر طول	۰	۱۵۰۴۴۴
۳	جوشکاری و لوله گذاری	متر طول	۱۸۷۴	۱۴۷۷۵۸
۴	پرتو نگاری	متر طول	۲۸۸۰	۱۴۷۳۰۰
۵	عایق کاری سرجوش ها	متر طول	۳۳۰۰	۱۴۶۸۳۲
۶	خاک سرندی روی لوله	متر طول	۵۳۰۳	۱۴۲۲۹۲
۷	بکفیل	متر طول	۷۸۷۶	۱۴۱۷۱۶

۲- پیشرفت عملیات اجرایی مکانیکال خط انتقال آب در سه ماه بهار ۱۴۰۸ درصد و پیشرفت تجمعی کل تاکنون ۹۴.۵۹ درصد می باشد

۱-۲ پیشرفت عملیات اجرایی حفاری کانال در سه ماه بهار ۱۰.۱۱ درصد و پیشرفت تجمعی کل تاکنون ۹۹.۱۷ درصد می باشد

۲-۲ پیشرفت عملیات اجرایی لوله گذاری و جوشکاری در سه ماه بهار ۰.۹۹ درصد و پیشرفت تجمعی کل تاکنون ۹۸.۴۱ درصد می باشد

۳-۲ پیشرفت عملیات اجرایی عایق کاری در سه ماه بهار ۱.۸۷ درصد و پیشرفت تجمعی کل تاکنون ۹۷.۸۷ درصد می باشد

۴-۲ پیشرفت عملیات اجرایی سندفیل در سه ماه بهار ۲.۱۸ درصد و پیشرفت تجمعی کل تاکنون ۹۴.۸۶ درصد می باشد

۵-۲ پیشرفت عملیات اجرایی بکفیل در سه ماه بهار ۳.۸۰ درصد و پیشرفت تجمعی کل تاکنون ۹۴.۴۸ درصد می باشد

۳- پیشرفت عملیات اجرایی حوضچه های شیرآلات خط انتقال آب در سه ماه بهار ۲۳.۷۷ درصد و پیشرفت تجمعی کل تاکنون ۵۶.۹۴ درصد

می باشد

۱-۳ پیشرفت عملیات اجرایی ابنیه حوضچه های خط انتقال در سه ماه بهار ۲۳.۹۵ درصد و پیشرفت تجمعی کل تاکنون ۵۷.۳۸ درصد می باشد

۲-۳ پیشرفت عملیات اجرایی مکانیکال حوضچه های طول خط در سه ماه بهار ۳.۱۰ درصد و پیشرفت تجمعی کل تاکنون ۷.۳۸ درصد می باشد

Construction of Sarooj Pars Commercial, Official and Recreational Complex

با توجه به شرایط حاد شروع ویروس کرونا و نظر به اطلاعیه های متعدد دولت محترم، خصوصاً ستاد ملی مبارزه با کرونا و همچنین نگرانی از ابتلا کارکنان مستقر در پروژه صاروج پارس، با اعلام کارفرمای محترم پروژه، کلیه عملیات اجرایی پروژه در سه ماهه اول سال ۱۳۹۹ متوقف بوده است.

■ بازدید جناب حاج آقای امیری مدیریت محترم عامل شرکت یویش صالحین، جناب آقای قوام سرپرست محترم بانک ملی، جناب آقای شریعت معاون محترم بانک، جناب آقای سنجری رئیس شعبه ملی و هیئت همراه از پروژه صاروج پارس
۹۹/۰۳/۲۶

■ بازدید رؤسای محترم بانک ملت، جناب آقای احمدی سرپرست محترم استان، جناب آقای دادگر معاون محترم اعتباری استان، جناب آقای مومن زاده رئیس اعتبارات، جناب آقای نوری رئیس حوزه و هیئت همراه از پروژه صاروج پارس
۹۹/۰۳/۲۴

■ بازدید جناب آقای دکتر زین العابدین شهرستانی، موسس دارالحکمه مونترال کانادا، از پروژه صاروج پارس
۹۹/۰۳/۲۴

آثاری از پل‌هایی نیز در این جاده مشاهده می‌شود که در حال حاضر، اثر دو پل به صورت واضح در آن مشخص است. یکی از پل‌ها بر روی رودخانه‌ی سور و دیگری بر روی رودخانه‌ی گلو احداث شده بود. پل رودخانه گلو به پل سفید مشهور است که دارای هفت دهانه بوده و بخش‌های باقی مانده از آن، نشانگر عظمت پل در زمان رونق جاده است.

این جاده برای مقاصد تجاری و نظامی و همچنین به منظور آسایش کاروانیان در این مسیر ساخته شده بود. در بخش‌هایی از این جاده، بقایای کاروانسراهای قدیمی به چشم می‌خورد که برای استراحت کاروانیان احداث شده بود.

همچنین در بخش‌های دیگر جاده، آثاری از میل‌های سنگی مرتفعی وجود دارد که احتمالاً به منظور هدایت و راهنمایی کاروانیان در آن محل‌ها نصب شده بوده است.

یکی از دلایل مهم تخریب جاده‌ی سنگ فرش، اثر نمک بر سطح جاده بوده است. نمک بر اثر رطوبت محیط و شبنم‌های شبانه، حل شده و در بین سنگ‌ها نفوذ کرده و با فعل و انفعالات شیمیایی حالت خوردگی در سنگ‌ها ایجاد می‌کند. این خوردگی‌ها شروع تخریب جاده بوده است. به اضافه ی اینکه عدم استفاده و متروکه شدن جاده و همچنین حفاری‌های غیر مجاز در جاده به منظور کشف آثار باستانی نیز از دلایل مهم دیگر نابودی جاده سنگ فرش به حساب می‌آید.

جاده سنگ‌فرش سیاه‌کوه، شاهکار راه‌سازی دوران صفویه

جاده‌ی سنگ‌فرش سیاه‌کوه که در شهرستان گرمسار در میان دشت کویر نمک واقع شده یکی از یادگارهای دوران صفویه است.

این اثر که در سال ۱۳۸۰ جزو آثار ملی ایران ثبت شده، بخشی از جاده‌های ساخته شده به دستور شاه عباس دوم بوده است و حالا در میان دشت نمک، دوران پررونق صفویه را به رخ بازدیدکنندگان می‌کشد.

در دوره‌ی صفویه، راه‌سازی پیشرفت چشمگیری می‌کند، چراکه در این دوران، راه‌سازان با مسائل فنی و معماری ساخت جاده در اقلیم و سرزمین‌های مختلف آشنا بوده‌اند. این مورد را می‌توان در جاده‌ی سنگ‌فرش سیاه‌کوه به وضوح مشاهده کرد. جاده در میان کویر احداث شده و تمام مسائلی برای حفظ جاده از مشکلات کویر، در نظر گرفته شده است. در بخش‌هایی که به آب‌راه‌های باریک ختم می‌شده، به منظور جلوگیری از نفوذ آب و تخریب؛ در دو طرف جاده سکوسازی شده است. در بخش شمالی جاده نیز به منظور هدایت آب باران، آب‌گذری ممتد ساخته شده است. آب‌گذر ممتد شمالی جاده، از گذرها و مسیل‌ها گذشته و سپس وارد رودخانه‌ی کویری می‌شده است. این جاده که در میان لجنزارها و شورابه‌های لغزنده‌ی کویری کشیده شده بود، با سنگ، زغال‌چوب و ساروج پی‌ریزی شده بود. در کتاب عالم‌آرای عباسی هزینه‌های نقدی این راه را ده‌هزار تومان برآورد کرده است که در زمان خود، مبلغ بسیار بالایی بوده.

Kamran Diba

Kamran Diba is a prominent Iranian architect, residing in Paris, France

فعالیت‌های حال حاضر کامران دیبا

اکنون دفتر معماری کامران دیبا در ایالت مالاگای اسپانیاست و او بین آنجا و پاریس در رفت‌وآمد است، شخصیت و دیدگاه دیبا از او چهره‌ای ساخته که فقدانش در کشور عمیقاً احساس می‌شود. وی در بیش از یک دهه فعالیت خود در ایران، هم دغدغه‌ی معماری داشت و هم هنر و افکار می‌درد که از ابتدای تحصیل «تمایل هنری و یک مقدار هم تصادف» بود که او را به انتخاب معماری سوق داد. او در سال ۱۳۴۴ که به وطن بازگشت، کارش را با تأسیس دفتری به نام «مؤسسه‌ی شهرسازی و تهیه‌ی طرح‌های اجتماعی» آغاز کرد و خیلی زود بی‌برد که گرفتن پروژه‌های دلخواه اجتناب هم آسان نیست، اما با پشتکار امور را پیگیری می‌کرد؛ هم آموخته‌های خود را به‌کار می‌بست و هم از یادگرفتن باز نمی‌ماند و پیوسته یک هدف را دنبال می‌کرد. دیبا عقیده دارد که معماری او «معماری انسانی» است؛ نوع خاصی از معماری که در خدمت جامعه و مردم است.

کامران دیبا در طراحی اولین و آخرین پروژه‌ی خود با کاربری شخصی به‌عنوان یک خانه، برای بیکر تراش نامی ایران، دوست و همکارش، پرویز تناولی، تمامی نیازهای خانواده را به‌دقت بررسی و تک‌تک فضاها را سنجیده و سپس طراحی کرد تا در کل، ایده‌ی اصلی طرح که همان سببیت و نمایش آثار خود اسناد در گوشه و کنار خانه است، محقق شود. نیاز رحیمی در توصیف طراحی این پروژه چنین بیان می‌دارد: «به محض ورود به خانه تسلیم حس گشودگی، آرامش و سکوت جاری در آن می‌شویم که بی‌مانند به حضور در یک گالری هنری نیست. قالبی در کنار مجسمه سازی، مجسمه‌سازی در کنار معماری، مجسمه‌های پرویز تناولی در کنار معماری کامران دیبا؛ قریب به چهار دهه است که اینها در کنار هم زندگی می‌کنند، تفکیک‌ناپذیر گشت‌تاند و یا حس‌وحالی قابل احترام، هر دوستانه‌ی هنری را تحت تأثیر قرار می‌دهند. یک خانه با حیطی باصفا و کارگاهی در انتهای آن برای خلوت و تمرکز اسناد.» این بنا در سال ۱۳۴۶، یعنی در سال‌های ابتدایی ورود کامران دیبا به تهران توسط شخص دیبا طراحی و با نظارت وی در سال ۱۳۴۸ ساخته شد. او علاقه‌ای به ساختن ملک شخصی نداشت و هدفش، به قول خودش «معماری مردمی» بوده است؛ یعنی نوعی معماری که جنبه‌ی مصرف عمومی و شهری دارد و از محدودده‌ی تمک خصوصی به‌دور است. تنها دوستی نزدیک با ندولی بود که دیبا را بر آن داشت که این تعهد خود را شکسته و دست به طراحی یک خانه‌ی شخصی درخورد تأمل بزند.

نگاهی به آثار کامران دیبا بعد از چهل سال

کامران دیبا معمار مدرن، آوانگارد و تاریخ‌گرای ایرانی‌ست که گرچه اندک‌زمانی در وطن به کار پرداخت، اما تأثیری پابرجا و قابل‌ستایش بر معماری، هنر و سبک اندیشه و زندگی ایرانی از خود بر جای گذاشت. او هم‌الگوی معماران بود و هم برای بهتر کردن سطح فکری و زندگی عامه‌ی مردم می‌کوشید. آن زمان که نگاه معماران به غرب و معماری مدرن آن معطوف بود، کامران دیبا نگاهش را به ارزش‌های پایدار و انسان‌دوستانه‌ی معماری و شهرسازی در فرهنگ ایرانی معطوف کرد. کریم امامی در دانشنامه‌ی ایرانی‌کامران دیبا را چنین توصیف می‌کند: «معمار، نقاش و یک کانالی‌زور هنری؛ او روند پیشرفت جریان‌های هنری را سرعت می‌بخشد.»

کامران طباطبایی دیبا در روز ۱۵ اسفندماه ۱۳۱۵ خورشیدی در خانواده‌ای سرشناس از خاندان اصیل طباطبایی‌ها در تهران متولد شد. او پس از اتمام دوره‌ی دبیرستان برای ادامه‌ی تحصیل به آمریکا رفته و در دانشگاه هاوارد (Howard University) واشینگتن دی.سی در رشته‌ی معماری به تحصیل پرداخت و در سال ۱۳۴۳ (۱۹۶۴ میلادی) مدرک کارشناسی خود را از آن دانشگاه دریافت کرد. در همان دوران بازدیدهای متعددی از موزه‌ی هنر مدرن نیویورک (MOMA) برای او علاقه به شاخه‌ی دیگری از هنر، نقاشی و هنرهای تجسمی، خبرگی چشم و تربیت سلیقه‌ی هنری شخصی به همراه آورد. کامران دیبا بین سال‌های ۱۳۴۳ تا ۱۳۴۴ مطالعاتی در زمینه‌ی جامعه‌شناسی انجام داد، مدرک فوق لیسانس خود را در این رشته دریافت کرد و بر روی پروژه‌ی شهرسازی نوین شهر کلمبیا کار کرد. وی پس از گذراندن دوره‌ی تحصیلات تکمیلی جامعه‌شناسی در آمریکا، بی‌درنگ به ایران بازگشت. دیبا عاشق وطنش بود و قریب به ۱۲ سال در ایران کار کرد و در نهایت در سال ۱۳۵۷ از ایران مهاجرت کرد و به اجبار تا امروز در خارج از وطن به زندگی و کار مشغول بوده است.

سمت‌ها، مشاغل و مسئولیت‌های دیبا تا پیش از خروج از ایران

سمت‌ها، مشاغل و مسئولیت‌هایی که دیبا تا پیش از خروج از ایران برعهده داشته عبارتند از: عضویت در گروه طراحی شهر کلمبیا در مریلند آمریکا (۱۹۶۳-۱۹۶۴)؛ مدیریت مؤسسه‌ی خصوصی شهرسازی و تهیه‌ی طرح‌های اجتماعی و تأسیس باشگاه هنرمندان (۱۳۴۵)؛ تأسیس شرکت طراحی داخلی اینساید (۱۳۴۹)؛ تأسیس و مدیریت شرکت مهندسی مشاور داض (۱۳۵۰)؛ تأسیس دفتر محلی شرکت داض در بوشهر (۱۳۵۳)؛ عضو مؤسس و مدیر موزه‌ی هنرهای معاصر تهران (۱۳۵۶).

آثار مهم ساخته شده او در ایران

از آثار مهم طراحی و ساخته‌شده توسط کامران دیبا در ایران می‌توان به منزل مسکونی پرویز تناولی (۱۳۴۸)، پارک و فرهنگ‌سرای شفق (یوسف‌آباد، ۱۳۴۸)، استراحتگاه ساحلی کارکنان شرکت نفت در محمودآباد (۱۳۵۹)، طرح جامع شهرهای کرمان، بندر بوشهر، شوشتر و دزفول (۱۳۵۲)، موزه‌ی هنرهای معاصر تهران (۱۳۵۵)، نمازخانه‌ی جنب موزه‌ی فرش در پارک لاله‌ی تهران، مجموعه‌ی باغ، فرهنگ‌سرا و دفتر مخصوص نیاوران و مجموعه‌ی دانشگاهی شهید چمران اهواز (جنبی شاپور سابق) (۱۳۵۷) اشاره کرد که پروژه‌هایی شناخته‌شده هستند. همچنین طرح توسعه‌ی دبستان و کاخ نیاوران و سالن ورزشی سروش‌سپه‌ی آن در شمال کاخ (با ورودی مستقل از شمال که در حال حاضر به کلاس‌های آموزش عالی میراث فرهنگی اختصاص دارد)، مرکز خرید محله‌ی شهرک فرحزاد (مجتمع گلستان شهرک غرب که کار ناتمام آن را مهندس مشاور دیگری به سلیقه‌ی خود به اتمام رسانده است)، طراحی نقشه‌ی تیپ ساختمان اداری کانون پرورش فکری در شهرک غرب (که پی‌ریزی و اسکلت آن تا یک طبقه انجام گرفت، اما ناتمام رها شد) از دیگر آثار ساخته و یا صرفاً طراحی‌شده توسط او هستند. هنگامی که کامران دیبا به تحصیل در آمریکا مشغول بود، پدر و مادر او در پاریس سکونت داشتند و رفت‌وآمد بین دو جهان مدرن غرب، ذهن و دانش او را بال و پر داد؛ در حالی که همیشه به استفاده و تحقیق تجربه‌ها و آموزه‌هایش در وطن می‌اندیشید. او قبل از عزیمت به ایران، در آمریکا به تیم شهرسازی کلمبیا پیوست و زیر نظر استاد سابق خود، مورتن هاپنفلد، روی پروژه‌ی اولیه‌ی آن شهر کار کرد. شهر، مجموعه‌ای از دهکده‌های متصل به هم با محله‌های به‌نسبت خودکفا داشت. این ایده در آمریکا نوپا بود، چون تا آن موقع خانه‌های آمریکایی به خوابگاه‌هایی شباهت داشتند که به دور از شهر و امکانات آن بودند.

معرفی اسطوره های معماری ایران

Kamran Diba

Kamran Diba is a prominent Iranian architect, residing in Paris, France

دیدگاه‌های انسان‌گرایی کامران دیبا را می‌توان به‌خوبی در طراحی مسکن و عوامل تأثیرگذار در آن مشاهده کرد. او دیدگاه‌های خود در آن سال‌ها در مورد مسکن‌سازی را چنین شرح می‌دهد: «دل‌م نمی‌خواست برای طبقه‌ی مرفه جامعه ویلا طراحی کنم، از طریق شهرسازی بهتر می‌توان در جهت برآوردن نیازهای جامعه گام برداشت.»

معماری کامران دیبا

معماری کامران دیبا ریشه در زیبایی‌شناسی سنت‌های معماری و شهرسازی ایرانی دارد و در صدد تبیین مبانی نظری خاصی متفاوت با معمار بوم‌گرایی مصری، حسن فتحی است. جست‌وجو برای حصول معماری مدرنی عجین‌شده با سنت و تاریخ ایران و تصویری آشنا و برگرفته از فرهنگ بومی و محلی در کنار فرهنگ جهانی، هدف دیبا است. او برخلاف فتحی که مقابل گرایش‌های مدرن جبهه می‌گرفت، تجدد را پذیرفته و خواستار سنت‌گرایی برپایه‌ی واقعیت با همان رئالیسم است.

همانطور که گفته شد کامران دیبا معمار مدرنی است که دغدغه‌ی بوم‌گرایی و تاریخ‌گرایی داشته و معتقد است که سیر کار و سبک یک هنرمند دارای یک شیوه‌ی ثابت نیست و به فراخور تعالیم و با گذشت زمان تغییر می‌کند. او خود بارها بر این نکته تأکید کرده که معماری هر دوره، همواره پاسخی به فرهنگ آن دوره است.

نقش معماری، استقرار فرهنگ زمان خود و غنی‌سازی آن است و این کار را از راه نوآوری و شناساندن اندیشه‌های چالش‌برانگیز صورت می‌دهد. حاصل این فرآیند آن است که معماران و هنرمندان، وضعیت زمان خود را برای نسل‌های آینده ثبت و مستند می‌کنند. وی در این باره می‌گوید: ما در دوران پیشرفت به سر می‌بریم! نمیتوانیم به روش کورکورانه، سبک‌ها و مفاهیم معماری گذشتگان خود را تکرار کنیم.

اما شکی نیست که باید مفاهیم مطرح در کار، حساسیت‌های محیطی و زندگی اجتماعی آنها را بیاموزیم و باید به آفرینش مسکن اتبوه با پیوندهای اجتماعی بپردازیم؛ نه آنکه خود را سرگرم ایجاد آپارتمان‌ها، خیابان‌ها و شاهراه‌ها کنیم. دلخوش کردن به اندک ساختمان‌هایی با معماری زیبا در جنگلی از هرج و مرج و حرص و دل بستن به تعالی‌هایی منفرد راه به جایی نمی‌برد.

در عین حال که خانه‌ی پرویز تناولی از لحاظ نوع کاربری، یک مورد استثنا بود که دیگر در کارنامه‌ی حرفه‌ای دیبا در ایران اتفاق نیفتاد. اما اولین پروژه‌ی او پس از مراجعه به ایران به‌خوبی گویای موضع و ایدئولوژی معمار است. دیبا در سال ۱۳۴۵ به‌عنوان اولین پروژه‌ی شهری خود در کشور، مکانی در محله‌ی یوسف‌آباد تهران که سابقاً به‌عنوان محل انباشت زباله از آن استفاده می‌شد را تبدیل به یک پارک چندهزار مترمربعی کرد. قابل ذکر است که این پارک از چهار جهت به خیابان‌های محله‌ی یوسف‌آباد (سید جمال الدین اسدآبادی کنونی) محدود و محصور است و این برای دیبا، یعنی ادغام کاربری پارک در زندگی محله. ارمغان دیگر پروژه‌ی پارک شفق این بود که برای نخستین بار جرقه‌ی فکر احداث فرهنگ‌سرا و مرکزی برای خدمات اجتماعی را در ذهن دیبا روشن کرد. شاید بتوان دیبا را پایه‌گذار باغ‌سازی به سبک ارگاتیک در ایران هم نامید. پارک شفق اولین تجربه‌ی باغ‌سازی او بود که به همراه باغ فرهنگسرای نیاوران، محوطه‌سازی بخش غربی دانشگاه شهید چمران اهواز (جندی شاپور سابق)، محوطه‌سازی ضلع غربی پارک لاله و نیز فضای سبز و میدان‌های شهرک شوشتر نو از کارهای طراحی باغ و فضای سبز وی به‌شمار می‌روند. دیبا در پروژه‌های شفق و نیاوران از همکاری دوست هنرمندش، پرویز تناولی بهره جست.

او به سفارش دیبا شش مجسمه‌ی فیگور از آدم‌هایی با حالات روزمره و در حال انجام امور عادی ساخت و دیبا آنها را در محوطه‌ی این دو فرهنگسرا قرار داد. ایده‌ی وی بسیار ساده بود: «تلفیق هنر و معماری با زندگی روزمره» و این یعنی مظهری از همان معماری مردمی یا انسان‌دوستانه‌ی کامران دیبا. به گفته‌ی او حتی در اروپا و آمریکا هم تا پیش از آن زمان کار مشابهی انجام نشده بود، و مجسمه‌ها روی پایه، دور از دسترس و اغلب از مدل اشخاص نامی یا سیاستمداران ساخته می‌شدند. دیدن کارهای جورج سیگال در موزه‌ی خارج از ایران جرقه‌ی اولیه‌ی این ایده را روشن کرد. سیگال مجسمه‌های گچی و سفیدی می‌ساخت، آنها را داخل موزه می‌گذشت و دست زدن به آنها ممنوع بود. اما کامران دیبا هنر را از تقدس سنتی‌اش خارج کرد و به میان مردم آورد، همه دورش جمع می‌شدند، به آن دست می‌کشیدند و با مجسمه عکس می‌تداختند. او می‌گوید: «شد ممر درآمدی برای عکاس‌ها و اینها همه ربط داشت به ایده‌ی من از معماری.» وی درباره‌ی ساختمان قدیمی محوطه‌ی فرهنگسرای شفق می‌گوید:

فکر می‌کنم اگر با چراغ قوه هم بگردید در تهران یک ساختمان مشابه و همدوره‌ی آن در این مقیاس کوچک پیدا نخواهید کرد. از وزیر دربار گرفته تا شهردار وقت محله به من فشار آوردند تا این ساختمان را خراب کنم؛ یکی به دلیل بازکردن دید بیمارستان واتیکان در کوچه‌ی شمالی و دیگر به سبب عدم شناخت ارزش معماری سنتی. البته به‌عنوان یک معمار در آن زمان کمی احساس گناه می‌کردم که بیمارستان را از دید پارک محروم کرده‌ام. چون گفته می‌شد که معمار ایتالیایی و شریک ایرانی او با علم به اینکه این ساختمان خراب خواهد شد، محل بیمارستان را انتخاب و طراحی کرده بودند. اما امروز خوشحالم که این ساختمان قدیمی را با اندکی مداخله در نمای آن گسترش داده و حفظ کردم چون بین خودمان باشد، از ساختمان‌های خود من تشکیل‌تر و موقرت‌تر است و در آن از آرتیست‌بازی‌های جوانی خبری نیست.

034-32233066
021-26200065-69

WWW.115CO.COM

034-32262627
021-26200064